

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

The Development of Thai Word Pronunciation Skills in Reading Among Secondary
1 Students at Srithamwitthaya School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District,
Yasothon Province

กัญฐิกา วงศ์น้ำคำ

พระครูประสิทธิ์ศีลคุณ

ณัฏฐ์พิชญา สองเมือง

พีรพงษ์ แสนสิง*

Kanthika Wongnamkham

Phrakru Prasitsilakhun

Nutpichchaya Songmueng

Pirapong Saensing*

e-mail: jimme098127@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน ในปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 ของโรงเรียนศรีธรรมวิทยา พบว่า ระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.03$, $\sigma = 0.79$) และพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu 3.03$, $\sigma 0.79$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การอ่านออกเสียง, คำในภาษาไทย, โรงเรียนศรีธรรมวิทยา

Abstract

This research aimed to study the level of word pronunciation in Thai and to compare the learning achievement in developing Thai word pronunciation skills among

Mathayomsuksa 1 (Grade 7) students at Srithamwittaya School, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Yasothon Province. The target group consisted of 50 Mathayomsuksa 1 students in the first semester of the 2024 academic year. This study employed a quasi-experimental research design.

The results showed that the level of Thai word pronunciation and the learning achievement in developing word pronunciation skills among Mathayomsuksa 1 students in the first semester of the 2024 academic year at Srithamwittaya School were at a moderate level ($\mu = 3.03$, $\sigma = 0.79$). Furthermore, the comparison of learning achievement in developing Thai word pronunciation skills revealed that students' ability to pronounce difficult words was also at a moderate level ($\mu = 3.03$, $\sigma = 0.79$), which meets the 80/80 criterion.

Keywords: Skill development, word pronunciation, Thai language, Sritam Wittaya School.

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเป็นพื้นฐานของการศึกษาในทุกแขนง สาขา และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะในขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและก้าวหน้ามากขึ้น ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องมีทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดี และมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ต้องอ่านได้คล่อง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพเพื่อการแสวงหาความรู้อย่างหลากหลาย สามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารได้ทันที เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ เมื่ออ่านมากก็ยิ่งทำให้ได้รับความรู้มาก ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องให้ความสำคัญฝึกฝนกันอยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่การศึกษาคำศัพท์กลุ่มคำ ประโยคตลอดจนถึงข้อความ ครูผู้สอนได้เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ซึ่งจะเป็พื้นฐานอันสำคัญ จึงได้ทำการศึกษาเรื่องการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เพื่อที่จะหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ในวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท 2210) ครูผู้สอนได้คำนึงถึงความสามารถของการอ่านออก เสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวผู้เรียนและเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนทุก ๆ รายวิชา ปัญหาเด็กอ่านหนังสือไม่ออกเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของเด็กในระยะยาว

การอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความเข้าใจและการสื่อสารของนักเรียน อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในหลายโรงเรียนยังคงประสบปัญหาในการอ่านออกเสียงคำอย่างถูกต้อง ส่งผลกระทบต่อ

เรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ และการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยรวม จากการศึกษาของ สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2563) พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดและวรรณยุกต์ที่ซับซ้อน ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและการขาดความเข้าใจในกฎการออกเสียง นอกจากนี้ การวิจัยของ Brown (2019) ในสหรัฐอเมริกาพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการศึกษาในระยะยาว ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมทักษะนี้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน อย่างไรก็ตาม จากการประเมินผลการเรียนรู้พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังมีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำบางประเภท ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ และการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากปัจจัยดังต่อไปนี้ (1) ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำและประโยคได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ (2) พัฒนาทักษะการสื่อสาร การออกเสียงที่ถูกต้องช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเข้าใจผิดและเพิ่มความมั่นใจในการพูด (3) ส่งเสริมความรักในการอ่าน เมื่อสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว นักเรียนจะมีความสนุกสนานและความพึงพอใจในการอ่านมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (4) เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ทักษะการอ่านออกเสียงที่ดีเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งต้องการความเข้าใจและการวิเคราะห์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จากที่กล่าวมาสะท้อนได้ว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานทางการศึกษาและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต

การอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ของผู้เรียน (Chall, 1996) ในบริบทของประเทศไทย การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่พบในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนจำนวนมากประสบปัญหาการออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง อันเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ระบบเสียงภาษาไทยที่ซับซ้อน ความแตกต่างของสำเนียงในแต่ละท้องถิ่น และแนวทางการสอนที่ไม่สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน (นฤมล สีนสุพรรณ, 2562) โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดยโสธร มีนักเรียนที่มาจากหลากหลายภูมิภาคทางภาษา โดยเฉพาะนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หรือมีพื้นฐานการใช้ภาษาอีสานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ปัญหาการอ่านออกเสียงจึงอาจเป็นผลมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ที่แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐาน (Wong, 2019) การศึกษานี้จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องและส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาที่เหมาะสม การอ่านออกเสียงที่ถูกต้องมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจภาษาและการเรียนรู้ของผู้เรียน นักวิชาการหลายท่านได้เน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านออกเสียงที่ดีและความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหา เช่น Rasinski (2012) ระบุว่า การอ่านออกเสียงที่คล่องแคล่วช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาทาง

วิชาการได้ดีขึ้นและลดอุปสรรคในการอ่านจับใจความ อย่างไรก็ตาม นักเรียนไทยจำนวนมากยังคงเผชิญกับปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ความเข้าใจข้อความลดลง (สุภาพร สุวรรณชาติ, 2563)

ในบริบทของโรงเรียนศรีธรรมวิทยา การแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีความสำคัญ เนื่องจากนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงมักเผชิญกับปัญหาในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนผ่านแนวทางการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ในศตวรรษที่ 21 การเรียนการสอนได้เปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญ แนวคิดการศึกษาสมัยใหม่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และความคิดสร้างสรรค์ (Trilling & Fadel, 2009) การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องปรับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและการสื่อสารดิจิทัล โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านภาษา ซึ่งจำเป็นต้องใช้แนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น ในสารัตถะดังต่อไปนี้

1) การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาไทยและการอ่านออกเสียงของนักเรียน งานวิจัยของ Warschauer & Meskill (2000) ระบุว่า การใช้เทคโนโลยีช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาผ่านแอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกอ่านออกเสียงด้วยตนเอง นอกจากนี้ โปรแกรม Text-to-Speech (TTS) และ Speech Recognition ยังสามารถช่วยประเมินการออกเสียงของนักเรียนและให้ข้อเสนอแนะในเวลาจริง ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาพัฒนาความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการอ่าน

2) การบูรณาการแนวทางการเรียนรู้แบบ Active Learning การสอนที่เน้น Active Learning เช่น การใช้เกมภาษาไทย การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Playing) และการอ่านแบบกลุ่ม ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น (Bonwell & Eison, 1991) การเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถจดจำและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ดีขึ้น

3) การพัฒนาแนวทางการสอนแบบเฉพาะบุคคล (Personalized Learning) ในยุคปัจจุบัน นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถด้านการอ่านออกเสียงที่แตกต่างกัน ครูจึงต้องปรับแนวทางการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบ Differentiated Instruction ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามระดับความสามารถของตนเองได้ (Tomlinson, 2014) ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่อ่านออกเสียงไม่คล่องอาจได้รับการฝึกเพิ่มเติมด้วยบทเรียนออนไลน์ที่มีระดับความยากง่ายต่างกัน เพื่อให้พวกเขาได้รับการฝึกฝนที่เหมาะสม

4) การส่งเสริมความสามารถด้านภาษาผ่านการอ่านแบบบูรณาการ การบูรณาการการอ่านออกเสียงกับการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และวรรณคดีไทย จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาและขยายขอบเขตการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น งานวิจัยของ Guthrie & Wigfield (2000, p. 405) พบว่าการเรียนรู้ที่บูรณาการสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และช่วยให้พวกเขาสามารถจดจำคำศัพท์และรูปประโยคได้แม่นยำขึ้น

5) การพัฒนาทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ ครูเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน ดังนั้น การอบรมครูเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาไทยและการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญ (Fullan, 2011) ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อดิจิทัลในการสอนอ่านออกเสียง จะช่วยให้ครูสามารถออกแบบบทเรียนที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ควรมุ่งเน้นการพัฒนาเทคนิคการสอนที่ทันสมัยและการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน การบูรณาการ Active Learning การเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคล และการพัฒนาทักษะครูเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยให้เด็กสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วมากขึ้น ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของพวกเขาในอนาคต การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นประเด็นสำคัญในทางการศึกษา เนื่องจากการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะทางภาษาและการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยจำนวนมากยังคงมีปัญหาในการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านและการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยรวม (กาญจนา นาคสกุล, 2556) การวิจัยในประเด็นนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1) ปัญหาคุณภาพการอ่านออกเสียงของนักเรียนไทย นักเรียนไทยจำนวนมากไม่น้อยยังมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะเสียงที่ใกล้เคียงกัน เช่น ร-ล หรือ พยัญชนะควบกล้ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเข้าใจความหมายของคำและข้อความ (สุภัทรา โกไศยกานนท์, 2561) นอกจากนี้ งานวิจัยของ Goswami & Ziegler (2006) พบว่าทักษะการอ่านออกเสียงมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านจับใจความ ดังนั้น การศึกษาปัญหานี้อย่างลึกซึ้งจะช่วยให้สามารถหาแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาการอ่านของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

2) บทบาทของการอ่านออกเสียงต่อการเรียนรู้ภาษาและวิชาอื่น ๆ การอ่านออกเสียงที่ถูกต้องและคล่องแคล่วส่งผลโดยตรงต่อการเข้าใจเนื้อหาในวิชาต่างๆ โดยเฉพาะภาษาไทย วรรณคดี และสังคมศึกษา (Snow, Burns, & Griffin, 1998) หากนักเรียนอ่านออกเสียงผิด อาจทำให้เข้าใจคำศัพท์ผิดพลาด ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจและการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์ ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เรียนในภาพรวม

3) ความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการศึกษา รูปแบบการเรียนรู้แบบดั้งเดิมที่เน้นการท่องจำอาจไม่ตอบโจทย์อีกต่อไป งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลสามารถช่วยเสริมการเรียนรู้ทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้แอปพลิเคชันที่มีฟังก์ชันตรวจสอบการออกเสียง หรือการใช้ซอฟต์แวร์ Text-to-Speech (TTS) เพื่อช่วยฝึกฝน (Levy & Murnane, 2004) ดังนั้น จำเป็นต้องศึกษาว่าเครื่องมือเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้อย่างไร

4) การพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการสอนที่เหมาะสม งานวิจัยในเรื่องนี้จะช่วยให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยและการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง โดยข้อมูลที่ได้

สามารถนำไปใช้พัฒนาหลักสูตรและแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น การพัฒนาแบบฝึกหัดที่ใช้แนวคิด Active Learning หรือการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Tomlinson, 2014)

5) การส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและความเสมอภาค การอ่านออกเสียงที่ถูกต้องไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาไทยได้ดีขึ้น แต่ยังส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารและการแสดงออกในสังคม งานวิจัยของ Bourdieu (1991) ชี้ให้เห็นว่าทักษะทางภาษามีความสัมพันธ์กับโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ หากนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ดี จะช่วยให้พวกเขามีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองมากขึ้น การศึกษานี้จึงมีบทบาทสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเสริมสร้างโอกาสให้กับผู้เรียนในระยะยาว

สรุปได้ว่าการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทย์มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นปัญหาพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ด้านภาษาและวิชาอื่น ๆ อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับแนวโน้มทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น งานวิจัยนี้จึงไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน แต่ยังมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุแห่งปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทย์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทย์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
3. เพื่อสร้างแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทย์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้เลือกใช้วิธีการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (internet online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทย์ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน รวมทั้งสิ้น 50 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์

(parameters) กับประชากรทั้งหมด (population) และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (ธีรภูมิ เอกะกุล, 2543)

2. ด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ

- 1) ด้านรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านกิจกรรมแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 4) บริบทด้านปัจจัยด้านครูผู้สอน

2. ตัวแปรตาม

- 1) ระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้
 - 1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทย มัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทย รวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่าน
 - 3) ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักอ่านผิดพลาดอยู่เสมอ ๆ จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทย
 - 4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 3 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ
 - 5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
 - 6) พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

7) นำแบบฝึกไปทดลอง (try-out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงในภาษาไทยเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้ จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

5. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย

การตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านภาษาไทย มีผลสรุปการประเมินความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ผลปรากฏว่าค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คือ 0.764 ถือว่าผ่านเกณฑ์และแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชุดนั้นสามารถนำไปใช้ได้

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าประสิทธิภาพ

E1/E2

ผลการทดสอบนักเรียน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อสร้างแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยได้รายงานผลการวิจัยและสร้างคู่มือแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน จำนวน 50 เล่ม และไฟล์ Pdf เพื่อประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79)

ประเด็นที่ 1 ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธรผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนศรีธรรม มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอในการจดจำและเขียนคำที่สะกดผิด ความจำที่จำกัด: นักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความจำที่จำกัด ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการจำคำที่สะกดผิดจำนวนมาก (2) การพัฒนาทางภาษาที่ยังไม่สมบูรณ์ ทักษะการเขียนสะกดคำยากเกี่ยวข้องกับการรับรู้เสียงและโครงสร้างของคำ ซึ่งอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (3) การขาดกลยุทธ์การสะกดคำ นักเรียนอาจยังไม่ได้รับการสอนกลยุทธ์การสะกดคำที่จำเป็น เช่น การแบ่งคำ การใช้คำพ้องเสียงและการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และ (4) ความสนใจและแรงจูงใจ นักเรียนอาจขาดความสนใจหรือแรงจูงใจในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำยาก และจากการสัมภาษณ์ครูผู้ดูแลแบบฝึกไปใช้ได้แนะนำแนวทางพัฒนา นักเรียนให้มีทักษะการสะกดคำยากที่ดีขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ เช่น (1) ฝึกฝนเป็นประจำ จัดสรรเวลาให้กับการฝึกสะกดคำเป็นประจำโดยใช้แบบฝึกหัดหรือเกมที่สนุกสนาน (2) แบ่งคำเป็นพยางค์ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของคำและสะกดได้ง่ายขึ้น (3) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลายและท้าทาย เพื่อขยายคลังคำศัพท์ (4) ใช้คำในบริบท นำเสนอคำศัพท์ในประโยคหรือเรื่องราว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการใช้คำที่ถูกต้อง (5) ใช้เครื่องมือช่วยจำ ใช้กลวิธีช่วยจำ เช่น การสร้างคำพ้องเสียงหรือการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ (6) ตรวจสอบคำศัพท์เป็นประจำ ตรวจสอบคำศัพท์ที่สะกดผิดและฝึกฝนการสะกดคำเหล่านั้นซ้ำ ๆ (7) ให้คำติชมที่เป็นประโยชน์ ให้คำติชมที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุและแก้ไขข้อผิดพลาด (8) ใช้เทคโนโลยีแอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์การสะกดคำเพื่อช่วยฝึกฝน (9) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบและปราศจากสิ่งรบกวน เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจ่อกับการเรียนรู้ได้ และ (10) ให้กำลังใจและการสนับสนุน ชื่นชมความพยายามของนักเรียนและให้การสนับสนุนเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี เวฬุวนารักษ์ ภัฏฐพิชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล) (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอภูซุ่ม จังหวัดยโสธร” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยาก สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านโนนประทาย ในปีการศึกษา 2565 ตามเกณฑ์ 80/80 ก่อนและหลังเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากนักเรียนทั้งหมดจากวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยาก แผนการจัดการความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมีประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนประทายหลังใช้แบบฝึก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภิญญดา นุยจันทิก และสุวิมล ใจชื่น (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์) โดยใช้แบบฝึกทักษะบัญชีคำพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะบัญชีคำพื้นฐานทางการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว มีคะแนนเฉลี่ย 16.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.50 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

รัตติยาพร โกสุม และอัฐพล อินตะเสนา (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ผลการวิจัยพบว่า วงจรปฏิบัติการที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 66.25 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ คิดเป็นร้อยละ 53.33 อยู่ในระดับพอใช้ ปัญหาสำคัญคือ นักเรียนยังไม่ค่อยให้ความสนใจในการทำกิจกรรม และมีนักเรียนที่สนใจแต่ยังไม่คุ้นชินกับวิธีการสอน และบางคนอ่านออกเสียงยังไม่คล่อง วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยชี้แจงแนวปฏิบัติให้ชัดเจน และชี้แนะสมาชิกแต่ละกลุ่มให้ช่วยสอนสมาชิกในการฝึกอ่านออกเสียงมากยิ่งขึ้น ผลการจัดการเรียนรู้ ปรากฏว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 76.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 64.18 อยู่ในระดับดี เพิ่มขึ้นจากวงจรปฏิบัติการที่ 1 และวงจรปฏิบัติการที่ 3 ผลปรากฏว่านักเรียนนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีพฤติกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88.33 อยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

พริฮาน แฉะ และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดฝึกทักษะอักษร 5 สี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาหน่วยงาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.21 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.37 สรุปได้ว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01; 2) ความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 โดยระดับความพึงพอใจรวมอยู่ในระดับพอใจมาก

สอดคล้องกับการวิจัยของ ปณชิกา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิรรัตน์ นิรันดร์เตชาภัทร์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ต” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเบรนท์เกอร์ก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเบรนท์เกอร์ก่อนและหลังการทดลอง 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเบรนท์เกอร์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเบรนท์เกอร์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนาธิปไตยวิทยา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเบรนท์เกอร์ และแบบทดสอบวัดการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสถิติค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้างรูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แบบฝึกทักษะที่นำมาฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิมเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกันนอกจากนั้นคำสั่งหรือคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะ มีความชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย ช่วยให้การทำแบบฝึกทักษะง่ายขึ้น มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี

สอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ และ 2) เพื่อ

ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบน อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 11 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40–0.70 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.30–0.60 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.89 และ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ อยู่ในระดับ ดีมาก

สุนันทา แก้วเก็บคำ บัญชา ธรรมบุตร และมาโนช นันทพรหม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพ้นทองประชาสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเป็นสื่อการเรียนการสอนทางด้านการอ่านและเขียน ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ประสิทธิภาพและความเข้าใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการสอนแบบใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังแตกต่างกันและมีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ธนภรณ์ ขาวดี และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยชุดแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ชุดตามช่วงเวลาคือหลังจากเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 50 100 150 และ 200 ชั่วโมงโดยแต่ละชุดประกอบด้วยเอกสาร 5 ฉบับ ได้แก่ 1) คู่มือการดำเนินการทดสอบ 2) แบบทดสอบวินิจฉัยซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 ตอน ได้แก่ 2.1) แบบทดสอบการ จำแนกตัวอักษร 2.2) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ 2.3) แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ 2.4) แบบทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ 3) แบบบันทึกผลการทดสอบ 4) แบบรายงานผลการทดสอบ และ 5) ภาคผนวกโดยการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยมีความยากง่ายระหว่าง 0.75-0.90 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.50 โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.88-0.98 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการวินิจฉัย พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือนักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้ตรงลงมาคือปัญหาตัวสะกดและลำดับสุดท้ายคือนักเรียนไม่เข้าใจหน้าที่ของพยัญชนะและสระเมื่อนำมาประสมในคำ

ปรีชานนท์ ปรีเลขา (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรพินอินโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และ คำศัพท์ได้ดีขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ (.sig < 0.05) โดยค่าเฉลี่ยการอ่านออกเสียงพยัญชนะ เพิ่มขึ้นจาก $\bar{X} = 5.44$ เป็น $\bar{X} = 7.33$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงจาก S.D. = 1.86 เป็น S.D. = 1.08 สำหรับสระเดี่ยวและสระประสม ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก $\bar{X} = 3.17$ เป็น $\bar{X} = 6.42$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงจาก S.D. = 1.65 เป็น S.D. = 0.82 ส่วนการอ่านคำศัพท์ 2 และ 3 พยางค์ ค่าเฉลี่ยเพิ่มจาก $\bar{X} = 1.85$ เป็น $\bar{X} = 6.42$ โดยมีการเปลี่ยนแปลงของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเล็กน้อย

สนอง หินอ่อน และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอฟังไทร จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนการสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณแบบกึ่งทดลอง ใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน จำนวน 25 คน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่ใช่ใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- ชนภรณ์ ขาวดี และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร. (2567). การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 16(1), 243-258.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นฤมล สีนสุพรรณ. (2562). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 10(2), 40-50.
- นุชจรี เวฬุวนารักษ์ ญัณฐ์พิชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนดิธมโม. (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร. *วารสารยศสุนทรปริทัศน์*, 1(2), 14-28.
- ปิ่นชิกา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิรารัตน์ นิรันดร์เตชาภัทร์. (2567). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ต. *Journal of Mahayana voice*, 10(4), 265-274.
- ปรีชานนท์ ปรีเลขา. (2567). การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรพินอินโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 14(4), 300-312.
- พริฮาน ฉะ, รุสนาณี อาเก๊ะ, อุมมูกัลป์ โสมสาเอียด, และณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ. (2567). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะอักษร 5 สี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาหน่วยงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี. *วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 8(2), 87-94.
- ภิญญาดา นุญจันทิก และสุวิมล ใจชื่น. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์). *วารสารชัยพฤษภิมย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 6(1), 87-97.
- รัตติยาพร โกสุม และอัฐพล อินตะเสนา. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2. *วารสารราชภัฏมหาสารคาม*, 18(3), 350-358.

- ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2567). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*. 7(6), 614-630.
- สนอง หินอ่อน, พืพงษ์ แสนสิ่ง และวีรพงษ์ พิจารณ์. (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสาร มมร ยศสุนทรปริทรรศน์*, 1(2), 1-13.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2563). การศึกษาปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารการศึกษาไทย*, 12(1), 45-58.
- สุนันทา แก้วเก็บคำ บัญชา ธรรมบุตร และมานิช นันทพรหม. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย. *Journal of Santayaphiwat Wat Nongnakkod*. 2(3), 1-13.
- สุภาพร สุวรรณชาติ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนไทย. *วารสารการศึกษาภาษาไทย*, 15(1), 70-85.
- สุภัทรา โกไศยกานนท์. (2561). แนวทางการพัฒนาการอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนไทย. *วารสารการศึกษาไทย*, 14(2), 123-140.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active learning: Creating excitement in the classroom*. ERIC Digest.
- Bourdieu, P. (1991). *Language and symbolic power*. Harvard University Press.
- Chall, J. S. (1996). *Stages of reading development*. Harcourt Brace College Publishers.
- Goswami, U., & Ziegler, J. C. (2006). Fluency, phonology, and orthography: A cross-linguistic perspective. *Scientific Studies of Reading*, 10(1), 42-52.
- Levy, F., & Murnane, R. J. (2004). *The new division of labor: How computers are creating the next job market*. Princeton University Press.
- Rasinski, T. (2012). *Why reading fluency should be hot!*. *The Reading Teacher*, 65(8), 516-522.
- Snow, C. E., Burns, M. S., & Griffin, P. (1998). *Preventing reading difficulties in young children*. National Academy Press.
- Tomlinson, C. A. (2014). *The differentiated classroom: Responding to the needs of all learners*. ASCD.
- Wong, B. (2019). *The influence of mother tongue on second language pronunciation*. *Journal of Language Studies*, 12(2), 110-130.